

Богданкаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 28 АВГУСТА 1943

БРОЈ 92 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАЊПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СУРГУН - ПАСОШ

ЏОН БУЛ: — Одиграли
сте вашу улогу и сад бај,
бај! Нека Москва види фај-
ду од емиграције. Мени не
треба исцеђен лимун.

САСТАЛЕ СЕ ЧИЧЕ — ДА ИЗМИСЛЕ ПРИЧЕ

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Стари Черчил ишо преко океана
Са Рузвелтом држо некол'ко дивана
Правио је шетњу кроз целу Канаду
На филму се слико као за параду
И на целом путу, уз њега се тента
Буљук од стручњака — права булумента
А и Рузвелт поло мозгова два труста
Па канадска борба била много густа
За наивне људе ова чорба прија
Иако је квари бајат мирођија
На овом састанку, у првоме трену
Решнше да «одмах» на Европу крену
Кренуће заиста ако само могу
Иако међ' собом васпоставе слогу
А дотле нек Стаљин, мало попрочека
И његовој бољки пронаћи ће лека
А за прво време због садашњег стања
Порцију му другу шаљу обећања
Главнo је да они већ планове праве
Не липши магарче до зелене траве.

На источном фронту, бој још није престо
Стаљин наваљује, ал' увек у место
Ал' петнајес хиљада циновских тенкова
И десет хиљада најбољих топова
И толико исто авиона разни
Изгубио Стаљин и лагер испразни
А од овог трошка резултат је био

Из Лондона ето пишу
Извештај је врло мпитав
Удесили тамо Мишу
И Грол није осто читав
Ко утеху Миша биро
Хоће л' Москву ил Каиро.

Непозната Индија

ВИЦЕКРАЉ ВАВЕЛ: — Ја не познајем Индију баш ни мало.
ГЛАС ИЗ ПОЗАДИНЕ: — Ти ћеш је већ упознати.

Да је опет тамо где је зимус био
Зато и ортаци што се лажно диве
Не чекају фајду од те офанзиве
Јер знају шта треба тој из Москве браћи
И зато се сила и оружје страћи
Стаљин јасно види, не живи у нади
Да ће ове зиме бити тамо гладн
Зато главом бије о гвоздене стране
Да на време дође он до мало хране
Па несрећној војсци кнутом кожу синиу
Да дође до Дњепра, узме Украјину
Залуд толке жртве и љутите клетве
Не виде ни зрна од толике жетве.

Са фронтова других, свуд мир и тишина
Италија била нада једина
Али она оста да се даље бори
Зато њено благо уметничко гори
Порушише цркве, палате, музеје
Побили су децу испод кућне стреје
И од ових чина и толких страха
Ко резултат оста презир и срамота
Вечна правда хоће, тако бива вазда
Да после злочина дође и одмазда
А с' европске стране, многи глас је реко
Да тај час одмазде није баш далеко
Они зато траже другу апотеку
Јер виде да рат је тек у пуном јеку.

Ова жега и запара
Чудно врење мозга ствара
Па се лажа с чудом сплела
Ко бунике да је јела
Па се не зна шта би хтели
Све јој приче — шпанска селат!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХЛАДАН ТУШ

Лондон, августа. — Овде је приспео холандски адмирал — без флоте, Хелферих, који је дошао да реферише како је вруће на Пацифику. Одмах по доласку овај излупани адмирал, дао је за штампу изјаву:

— Ми морамо победити Јапан, али неznam чиме. Са чамцима што су ми преостали од холандске флоте, ја могу још само да пецам рибу. А да не би опет направили неки ружичасти план како ћете тући Јапан за 90 дана, ја сам дошао лично да испричам како Ја-

панци бију! Још ми и сада бруји у ушима. Ова изјава деловала је као хладан туш.

Према томе сада се не зна, да ли мале европске државе, према Атлантској карти, треба да и-

ПИТАЈУ МАЧКУ — ДАЛИ ЋЕ СЛАНИНЕ!

Квебек, августа. — Мистер Идн је резервисао авион да би одмах после конференције однео елаборат на потпис трећем партнеру — Стаљину, пошто одлука о остварењу другог фронта неће моћи да се спроведе у дело, јер се не зна дали Стаљин жели други фронт или не!

ЉУБИТЕЉИ СТАРИНА

Лисабон, августа. — Познато америчко предузеће за трговину антиквитета Кекори и Комп. послало је своје агента, који ће пренети антиквитете са Сицилије у Америку — наравно после плачке.

Ову селидбу врше Американци из «превелике љубави» према европској култури, а по познатој њиховој девизи: прво разруши, па опљачкај!

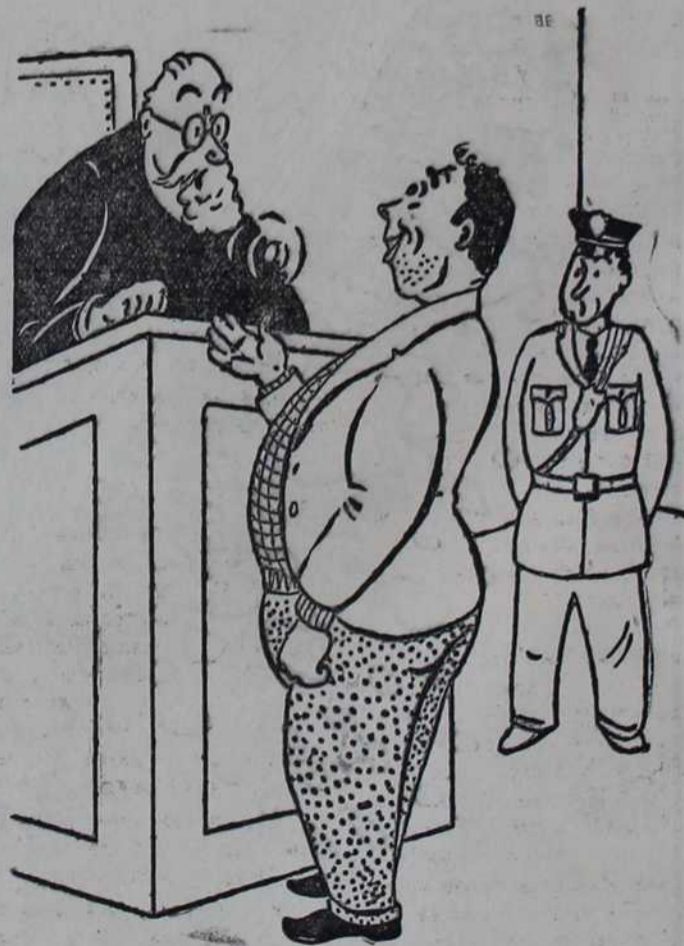
МОЉЦИ СУ КРИВИ

Лондонски часопис «Тајм енд Тајд» доноси чланак, према коме Атлантска карта и даље је у важности, само је сва избушена од мољаца — тако да се не види шта пише на њој!

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

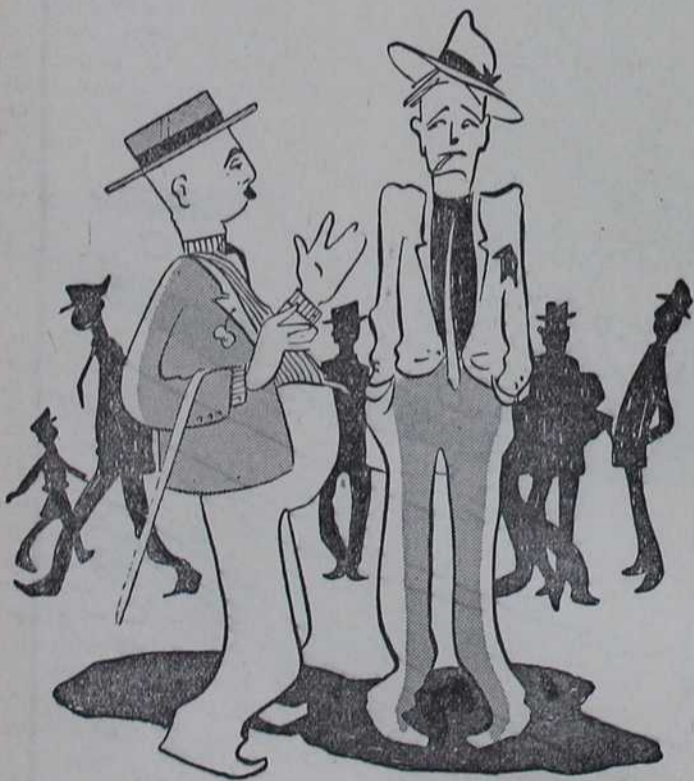
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

АМЕРИЧКИ РЕГРУТИ

— Господине судија боље да одиграмо «круна или глава». Ако добијате ви ја ступам у војску, ако добијем ја одлеђају у затвору!

„ДРЖАВНИ ДОБРОТВОРИ“

— Паја: — Јеси видео стрелаше оне што су арили државно добро.
Таса: — Да су за ових двадесет година стрелали све оне који су крали од државе ми не бисмо дошли догде.

Спорт

ЕПИГРАМ

Писта се је баш утрла
Седам грка, петнајс грла
Баш иде на зор
Јахачко се копо чешка
Мора да је негде грешка
Сад се тражи чвор.

ВАЉЕВО ГУРА

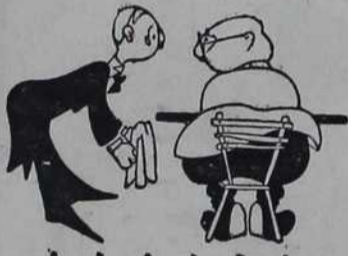
На фудбалском митингу између Београда, Баната и Ваљева, Ваљево је остало победник... То је зато што тамо фудбалери не иду на плажу.

КАДА ЈЕ ЧОВЕК ТАЛИЧАН

Од како је чика Веца постао сопственик тркачке штале, у свакој трци му стигне по неко грло у победи. Али он је познати батлија коме и петлови носе јаја.

ЧУК... ЧУК... ЧУКАРИЦА

Боксери са Чукарице да би оправдали своје име ишчукали су пулене Томе пророка. Њему је то утеша што је прорекао овај резултат.

Келнер: — Молим лепо!
Гост: — Доведите ми берберина. Јер док сам чекао на вас порасла ми брада.

Међу навигаторима

ЕК-1013

— Знаш ли зашто велики београдски клубови неће да играју по унутрашњости!
— Зашто!
— Па плаше се. Кад их ови усред Београда туку шта је тек остало кад би играли на свом терену!

БОДЉЕ

ТУРШИЈА

Узбуна је ових дана
Због црвених патлиџана
Пронео се глас
Да им смета клима сува
Мора да се одмах кува
Последњи је час!

ЗАМЕНА

Калимегдан од чуда се стресо
Дошо сира да замени месо
Ал свет срећан хоће и да пости
Јер ту стари вицеви не пале
Па каспи не сме да подвале
Јер у сиру барем нема кости.

ОМОРИНА

Кад Београд остаде без воде
Код купача из беса и моде
Вапај чу се и на небо оде
Ту заплака чак и сила виша
Па да ове кукумавке стиша
Обећала да ће пасти киша.

ДУВАНУ

Пушачи су оданули
Јер су добру новост чули
За њих биће дуван већ
Ал' сад мора да се чека
Кад настане женска дрека
Да л' ће оне што год рећ.

— Не бројте тако гласно! Могао би се још пробудити пре врамена.

НЕДЕЉА, 22 август

Изађем вечерас у авлију да се излуфтирам и освежим од ове жеге а тамо већ се ди моја комшица, госпођица Ан

лица, с којом цео комшилук испира уста.

Седнем ја до ње и почнемо разговор а она ми показа прстом удовицу Јелу па рече:

— Знате ли шта ова опајдара прича за нас двоје?

Ја се наљутих па рекох:

— Забранићу ја њој да прича неистине!

А Анчица ми враголасто каже:

— Море, комшија, гледај си посла! Боље да лажу него да говоре истину.

ПОНЕДЕЉАК, 23 август

Крај купаће сезоне па одем и ја да ухватим још неко купање Старији сам човек, имам и цијас па ми је то

ко бања Изврнула се ова млађарија па се пече и чвари на сунцу а ја ухватио мало ладовине па прилего ко човек Поред мене, на песку, разговара један пар Један дугачки са црним начарима пита једну вижљасту црнку:

НЕДЕЉЕ НЕДЕЉЕ

СРЕДА, 25 август

— Да ли мислите, госпојине! Надо, да пољупци шкоде као што вели неки лекари?

— Ја се нисам никад...

— Шта, нисте се кобајаги љубили? — згрању се онај дугачки.

— Ама не, ни сам се никад разболела од љубљења.

УТОРАК, 24 август

Око једне тезге стоји нас десетак који чекамо на бостан Поред мене стоји један свештеник а до њега једна с офарбаном косом Та офарбана је нека ћаво жена Сваки час запиткује попа, па одједном упита:

— Шта мислите, оче да ли је то грех када се погледам у огледало и видим да сам лепа.

— Није то грех, сине, насмеја се стари свештеник То је уображење. Ако немаш и других грехова, са тим ћеш сигурно вћи у рај, ал буди сигурна да нећеш никад доћи на конкурс за лепоту

Ова офарбана само заћута.

Седимо предвече у кафани па се заподео разговор о женама Аца професор развија теорију да од боје и тина жене зависи њен пакарктер

— Море, јок, брате! Све је то крсто — вели Буца шпедитер Црвена, црна, плава, жута, само кад је Ева, мора да је проклета.

— А какве је боје твоја жена? — пита га Риле, инспектор.

— Откуд знам Баш је малопре стишла код фризера. Досада је била црна, а можда ће да се брати плава Ал мени је то, брате свеједно Без обзира како се офарба, она је мени увек црна

ЧЕТВРТАК, 26 август

— Сервус, Мијо поздравих ја на улици мога пријатеља који се давно женио.

— Здраво, здраво — одговори ми он туробно.

— Шта је с тобом, ваљда нису неприлике у браку?

— Море, какве неприлике! Извештиле се данас жене из долазе у брак печене и куване, — одговори ми он Већ сам потпуно издресирани. Код првих свађа моја жена поче да ми прети да ће да ме остави и да иде код мајке. А ја сам се само смејао и одговарао: „Путуј игумане и не брини за манастир“. Али код друге свађе она најједном рече: „Ако наставиш по старом звању моју мајку да дође овде и да ме заштити“. После те претње ја се ошоњих и сад не смем ни да зинем...

— Вала имаш и право — велим му ја, то је страшна претња.

ПЕТАК, 27 августа

Изгубио се један дечко на пијаци и око њега се скупило много света. Види се дете из боље куће, добро обучено а нема му више од три, три и по године На сва питања како

се зове и где станује он одговара:

— Ја сам Бата!

Умеша се и једна жена па га упита:

— А како ти се зове отац?

— Тата — одговори дечко.

— Море, не умете да испитујете дете — умеша се једна дебелица. Чекај ја да питам дечка, па се окрете дечку и поче га миловати по глави:

— Је ли Бато, а како твоја мама зове тату?

— Клетен — одговори дечко а ми сви прснусмо у смех.

СУБОТА, 28 август

Из сутерена моје куће одјекује јутрос грдна ларма. То госпа Сидда фризерка риба њенога Трајка. Издресирала

га да иде на пијаци и да све он набави, али јој никад не може да удеси Стално манише и критикује. Тако га је напала и јутрос и грди да све прашти.

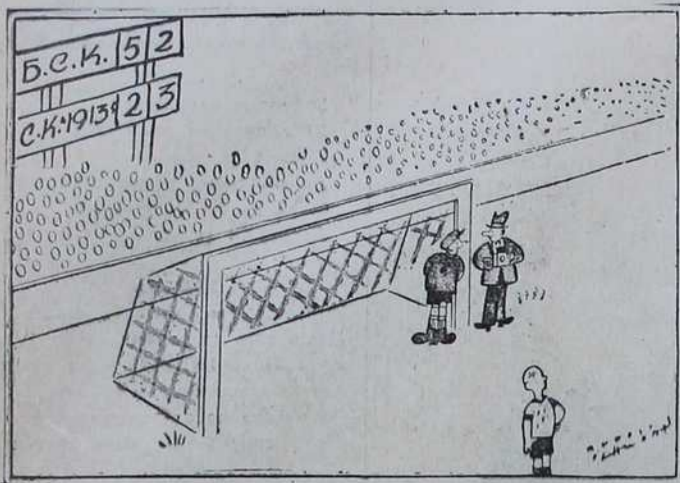
— Зар је то парадајз? Ништа ти не умеш да избираш. Утрапте најгоре ђубре.

Ја чух после ове њене грдње како јој Трајко флегматично одговара:

— Вала имаш право жено, ти си најбољи доказ да збиља не умем да бирам...

Довитљиви репортер

— За сваки пропуштени гол дајем 5 флаша пива!

Београдски рекламни стуб кроз 10 година

Наши људи и

Равајлово писмо

Велик избор

ка велам и ја треба да нешто проџакам с публику па зато прошџавајте за ово моје писмо. наишла нека нова Атмосвера па у сред лета и врућину Оће да дуне неки ладан ветар а ја и јопет нећу Дидем уз ветар јербо патим од реуматизам па може ме уфати одпозади. зато ве молим да трукујете ове моје изјаве због зашто је много китно да се на време споразумем с моје Муштерије јербо сам дошо у велику опасност оће да пресуши сава и а ова водовод почео нод да ми врда па се може да потрефи да немам довољно воду за моје млеко а ја знам да ви имате зорт од чисто млеко пошто вам чкембе није навикло на такво мезе па може да ви шкоди. због Зато Ако не бидне киша мораћу Добуставим млеко до неку бољу згодацију јер ја нисам толко вешт ни виладелфија да фалцификујем воду сад му испало тако време да је много лакше да направим фалцификовано млеко него лажну воду за такву работу мора се наћу они што бростре Белосветску полетику натема ги убила, ако питате за моју вамилију добро је и здраво. моја милунка отишла у бање да вади флеке а син ми да простиш отишо да се купа. видијо он како се купау ова господа па оће и он да будне фини али ме фаћа стра да не направи неку комендију јербо наша белачка кожа није навикла на врешку воду.

го намножила контрола па ће ме ребну по кесу и стрпау у апц због неку грешку на кантар а ја ни куснуо ни лизно и зато ћу причувам леђа а кој оће нако на прилику да се снабде нек изволи код мен у село па ће се нагађамо. а нешто ме врти у плећку па могу већ сада да ви кажем да ће ускоро престане суша и млого ће се окиша, па ће буде повуци потегни јербо увек после сушу долази велика киша. а од моју плећку нема бољи пророк за време

ваш РАВАЈЛО

— Хтео бих једну пасту за зубе.

— Ево, ова ароматише уста; ова дезинфикује десни; ова им даје коралну боју.

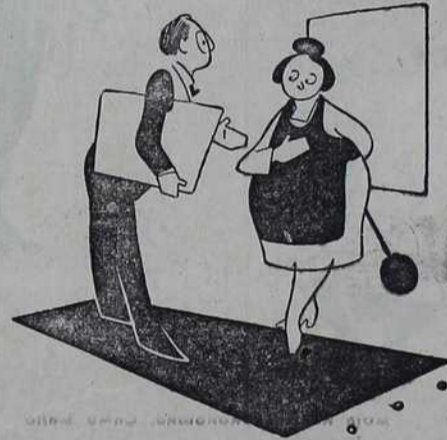
— Извините, да ли имате случајно једну која чисти зубе?

—О—

Две пријатељице разговарају: — Зашто ти усред лета тераш мужа да ти купи крзно?

— Зато што га добро познајем, јер док се он реши да купи догле ће и зима доћи.

ВРАТИО МУ

— Господин ми је наредио да вам кажем да није код куће.

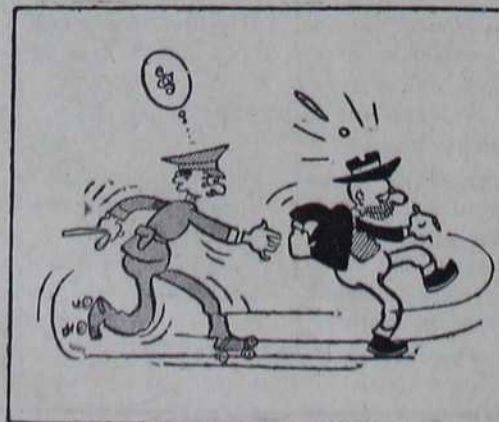
— Онда реците господину да ја нисам ни долазно.

— Имаш дивну хаљиницу, Вернице!
— Ћутите, тетка, ако мама чује одмах ће ми је одузети.

за курузе немо ме питате да ми стајете на муку јербо се усукали и пожутели ка наши бивши полетичари што иг вара памет да ће се врне оно њово клопање и мулећина па сад само беже од ветрометину и ватау ладовину. овден је летина добро понела и за жито смо се збринули ал стока нам нако није добро јербо се осушила трава па неће да будне добро сено а и детелина се уватила све некако с четир листа а то не ваља кад је много берићетно. а ка што спомену за краве музаре сам се много забринуо јербо оће да пресуше па може да омане прикод од бели смок и млеко а то ти је најслађи прикод јербо ни оро ни копа а пара пљушти. у београд нећу скоро Дидем јербо се мло-

ЛОПОВАЦА И РЕВНОСНИ ЖАША

НАШИ КРАЈЕВИ

Међу децом

Познаје родбину

Један правник положи адвокатски испит и отвори канцеларију, иако је цела његова породица наваливала на њега да оде у судије. Он им рече:

— Нећу да будем судија, јер бих можда био принуђен да неке рођаке пошаљем на робију, а овако ћу као адвокат моћи бар да их браним.

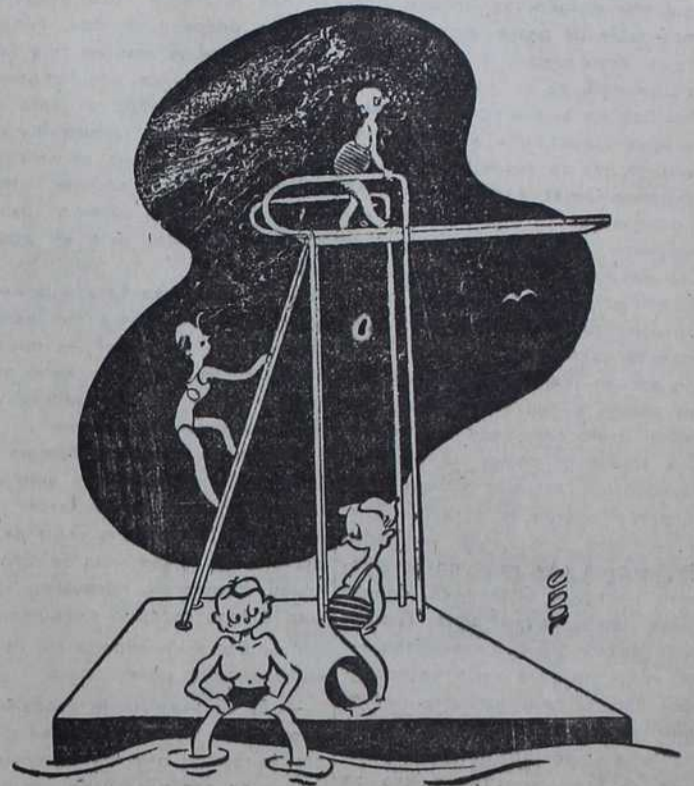
Бодљикава козеруца

Лето обели образ ове године Ко сврака чело! Оно јест да ми волемо сунце и топлоту, ал' што је много, много је. Заопуцало сунце па греје па како почело за Видовдан не попушта вала ни до Мале Госпојине. Прође и Преображење али није имало кога да преобрази Нисмо се преобразили ни ми, ни вода, ни време. Сваки гура по оном старом, куд дикла навикла. А појавиле се и

неке муве и то разне феле: зупзаре што само зује и неке ситне које опасно пецкају. Све се скупило да ти преседне лето, а ми се целе зиме уздали у лето да ће нам пријати и једва смо га чекали. А сад га се сви ратосиљамо. Ко ће нама удесити! Сваком фали само по перушка.

Ова жега и суша направише и друге малере. Осушише се и усукаше толике прогнозе и комбинације, а већ о обичним лажима и да не говорим. Ова наша домаћа биљка, која обично одлично успева, сапрушила се и пожутела па нигде не види зелене гране. Ал опет свет сеје. Навикли, па то ти је.

Поред тога суша ће нас натерати да рано кувамо парадајз и спремамо зимницу. А није ни лако на овој врућини цуприти поред шпорета и кувати парадајз, ал шта да радимо кад се мора. После га можда неће бити јер је суша много оштетила ову биљку. Додуше, многим ће домаћицама попрскати тегле и флаше на овој врућини, ал шта да се ради кад се мора да довијамо и спремамо зимницу, јер само онај ко води рачуна да се на време постара и збрине има право да се назове домаћин. Узгред буди речено, многи су се пожурили па се збринули и сувише, ал такав је свет па гледа само себе. Јер сви ми знамо народну пословицу: да је преча кошуља него хаљина. Ова врућина ће да убаци у туршију и многе бракове јер и њима шкоди суша. А шта би опет радили да нема туршије. Све је данас склоно квару, па је паметан свет измислио патент тегле и у њих конзервира: поврће, месо, рибу, поштење, морал, достојанство, образ и лепоту. Јест, и лепоту. Зар не видимо сваки дан ту конзервирану лепоту у виду неких бакутанера које су испеглане и офарбане успеле да се одрже на корзоу и на плажи међу свежом робом и ако су ко зна колико година провеле у патент тегли. Има људи који чак више воле туршију него свежу робу. Кажу да је мекша и укуснија Ја, додуше, нисам пробао, али шта ме кошта да верујем.

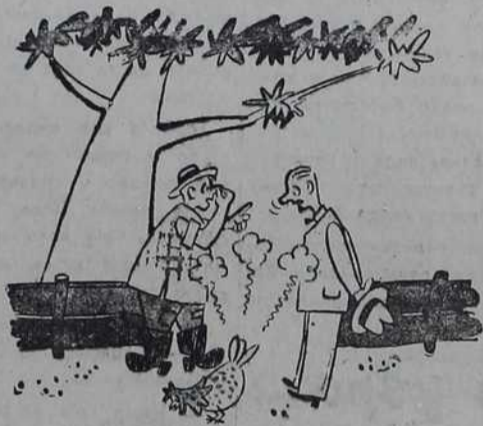
— Мој тата једе само говеђину и зато је јак као бик.
— Чудновато! А мој једе само рибу па ипак незна да плива.

Пиљарска посла

— Ове брескве су много длакаве...
— Госпођице, зар за ваших 100 динара треба још да се брију.

ВАРОШКИ ЖИВИНАРИ

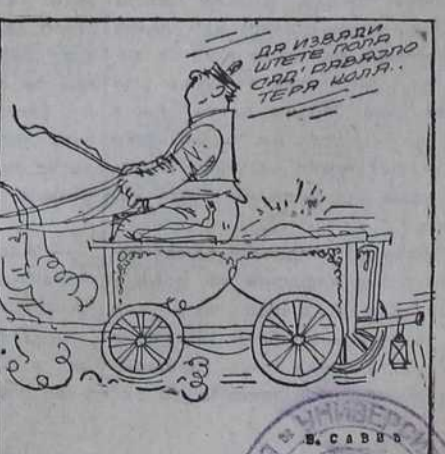

— Ово је моја најбоља кокошка. Само мало смрди јер се излегла из мућка.

— Зар незнаш да Јованка болује од клептоманије!!!
— А ко је лечи!
— Полиција.

РАВАЈЛО ВАДИ ШТЕТУ

Цинцарин и ћата

О умешности Цинцара у њиховој похлепности за новцем причавају се разне згоде и незгоде. Исто тако и о њиховој довитљивости да се до новаца дође. Постоје многе приче и о подвалама Цинцара, а нарочито кафеџија, јер се зна и то да је кафеџијски занат у свима местима преткумановске Србије, био искључиво цинцарски скоро у свима местима.

Али исто тако се прича и о довитљивости општинских ћата, нарочито из ранијих времена. Тако се десило једном да је неки ћата дошао у окружну варош службеним послом ради преписивања војних спискова, па отсео у цинцарској кафани. Одмах по доласку позвао је газду.

— Знаш шта, газда, — рекао је ћата. Ја сам овде по службеном послу, и бавићу се, отприлике, шест, седам дана. Трошак који будем учинио накнадиће ми општина, те зато ваља да поднесем рачун при повратку. Молим те, газда, да сваког дана записујеш све што потрошим, пошто ја нећу имати времена за то.

— Ниста се ти не брини — одговорио је кафеџија-Цинцарин. Код мене ти је постено као у цркви. Све сто будес појео и попио записаћу и кад поћес кући добићес рачун.

Остао, тако, ћата равно шест дана код Цинцарина на стану и храну. Кад је завршио посао, после ручка, позвао је кафеџију да му донесе рачун, који мора бити монополисан, јер ће служити као документ за правдање учињених трошкова на службеном путовању. Сели они за сто, Цинцарин дохватио перо и мастило, па стао да рачуна:

За сес дана руцак и вечера по два гроса оброк = 24 гроса.

За сес ноћи спавање по дваес пара = 3 гроса.

Храна за коња за сес дана по два гроса = 12 гроса.

Стала за коња за сес дана по марјас = 1½ грос.

Свега 40 гроса и по.

Ћата је знао да није дошао коњем у варош, али је ћутао, док Цинцарин није рачун написао, потписао и наплатио. Тада су се лело опростили, обојица задовољни: кафеџија што је подвалио ћату, а ћата што му се дала прилика да до коња дође на лак начин. Уместо да оде кући ћата се упути прво у среско начелство. Пријавио се капетану и изложио му ствар, отприлике, овако:

— Ја сам дошао на стан и храну код Ристе Цинцарина и бавио се шест дана. Собом сам био довео и свог коња, али сада при поласку, када сам захтевао, да ми се преда коњ, кафеџија ми га није предао. Да сам заиста дошао коњем служи као доказ приложени рачун, из кога се види да је наплаћен и фураж за шест дана. Молим да се Риста позове и преда ми коња, како га не бих тужио за утају; али ако коња нема, да ми плати 200 динара.

Молба је заведена и одмах послат позив кафеџији да дође у срез. Кад је дошао, предочена му је ћатина молба и затражено да сместа преда коња. Цинцарин се замислио, па замолио да оде

до своје кафане, да упита арџију. Кад је стигао тамо, раздерао се као опарен: »А бре, гумаре једно, де си је коњ на тија ћата који си беше на стан овдека?« Арџија му одговори да ћата није ни довео коња. Цинцарину сад тек пуче пред очима да ће своју похлепност скупо платити. Није имао куд, већ се врати у срез и изјави како ћата није ни довео коња.

— Па лепо, кад ћата није имао коња на основу чега си наплатио фураж за њега? — продера се писар. Сад ћеш лепо платити и коња и одговарати за прављење лажног рачуна.

Узалуд се Цинцарин бранио да је то забуна. Ништа му није помогло. Поравна се са ћатом да му плати 200 динара, само да одустане од тужбе. Кад је бројао новац, знојио се, преврљао, стењао а ћата се само смешкао.

При растанку окрене се ћата Цинцарину и рече:

— Е, па нека ти је наздравље ово, газда Ристо, али упамти да сам ја свршио ону тринаесту школу, па од сад пази како наплаћујеш рачуне.

Дуго је Риста после тога размишљао каква ли је то тринаеста школа, али је од тада отварао очи кад код је имао посла са ћатама.

— Јао, слатка, то ти је опробано средство — тако је говорила тетка Ленка елегантној и лепој госпођи Пави, супрузи Тозе, рентијера.

Разговор се водио, као што је о обичај, о разним средствима за улепшавање, а поред тога и о мађијама које су у стању да толико загоре мушкарца да незна шта ради. Тако је тетка Ленка удомила многе девојке и повратила брачну слогу у многе куће. Није чудо што је имала репутацију чаробнице, па јој се из их разлога обратила и госпа Паве. Додуше, њој није требао чаробни напиток за њенога Тозу, који је сам по себи био сувише загорен, већ за лепога Ранка, а потекара из суседства, који је остајао неосетљив на све погледе и двосмислене осмехе госпа Павине.

После дужег разговора и договарања госпа Паве доби једну малу кесицу од тетке Ленке са упутством да то скува у кафи којом ће послужити Ранка када први пут дође у посету. Поред овога прашка баба Ленка даде много усмених упутстава госпа Пави која је побожно слушала ове савете.

И, не лези враже, лепи Ранко најзад примети чежњиве погледе госпа Павине и ступи са њом у разговор када је пазарила салицил. Она је иначе сваког дана налазила по неки изговор да оде у апотеку, где је куповала пира-

Објаснила му

мидоне, аспирина, прашак за буве, липов теј и разне друге ситнице. Између њих се разви подужи разговор и Ранко обећа да ће да сврати код госпа Паве да види њене кактусе, пошто се у току разговора успоставило да су обоје љубитељи овога egzотичног цвећа.

Једнога дана пред подне, Ранко заиста оде код госпа Паве и задржа се скоро до самог доласка газда Тозиног. Да ли је том приликом попио чаробну кафу или је у госпа Пави нашао сродну душу, незна се, чињеница је да је он све чешће навраћао у посету и то увек у време када Тоза није био код куће. Ишло је то тако данима и недељама и баба Ленка је са задовољством носила плитке ципеле које је од Паве добила на презент. Ранко је, пак, постао стални муштерија госпа Павине кафе коју, изгледа, није сркао из шољице, већ из неког литрењака, пошто је све чешће његова апотека била затворена. Али и комшилуку није седео беспослен. Нађе се нека племенита душица која једнога дана, када је апотека паузирала сувише дуго, дрмну телефон и зовну газда Тозу:

— Хало, јесте ли ви госпн Тозо? Овде један ваш комшија. Вашој госпођи је нагло позлило, па

вас моли да узмете фијакер и одмах дођете кући.

Тоза се узврда. Није шала, позлило жени. Можда је сунчаница, можда нека друга болка, а нема ко да јој се неће при руци. Зато он исповрте повећу сумицу за кола, па крете право кући. Уђе он у кућу, отвори врата свога стана, али не примећује ништа нарочито. Прво помисли да је рђава шала, а после се сети да је Пави можда мало лакше па спава. Зато на прстима прође кроз претсобље и полако уђе у спаваћу собу, кад одједном нека прилика скочи из кревета и шмугну поред њега у претсобље. Још није дошао к себи од чуда, када Паве протрпа:

— Ходи, Ранкићу, ходи, шта ти би? У томе се окрете и спази свога запањеног Тозу, чија је ћела сијала у полумрачној соби, па покуша да се извуче:

— Овај, откуд ти...

Тоза се већ прибрао од чуда, па полете у претсобље, али је дотле апотекар већ шмугнуо, увијен у неки зимски џапут који је нашао на чивилуку и којим се огрнуо да га свет не види раскомоњеног.

Тоза је већ видео у чему је ствар и решен на најстрашнине, уђе поново у спаваћу собу где га је чекала Паве, прибрана и одлучна. Пре него што је успео да ма шта каже, она га пресрете:

— Знаш да мислиш богзна шта, али није. Вараш се. Сад ћу да ти објасним.

— Нема шта да ми објашњаваш, невернице, видео сам својим очима. Бежи ми с очију да не направим неко чудо.

— Шта ти вреди што си видео, кад не разумеш, — одговара Паве мирно. Десила се мала забуна и то је сав.

— Зар забуна човек у кревету код тебе, бог те убио, — прасну Тоза, а Паве му нежно вели:

— Па јесте, баш у томе и јесте забуна. Десила се погрешка за коју си ти крив и сад се направило ово замешатељство. Знаш у чему је била ствар. Видим ја да ти у последње време нешто ладниш према мени па се обрати тетка Ленки, оној што баца карте и гледа у шољу, да ми да неко средство да поврати твоју љубав. И она ми даде неки прашак којим ти ја јутрос скувам у кафу. За пакост, ти се јутрос журио па не попи кафу, већ оде. Ја се замајала по кући па и заборавила на ту кафу, кад дође овај фармацајт и донесе ми неку помаду, а ја — онако из учтивости — понудим га да попије кафу, али ни на крај памети да је у њој прашак. Јао, Тозо, да си видео шта се направи од човека! Удари нека ватра из њега па навали да се рве са мном, па оће бити, па неће бити, а шта могу ја слаба женска сама. И тако се договрамо до спаваће собе. ал хвала богу, ти нађе у право време и спречи несрећу...

У целој овој ствари најинтересантније је то да је један Тоза примио једно овакво невероватно објашњење, па се цео инцидент завршио тиме што је Паве обећала да ће у будуће у другој апотеци набављати помаду и пудер.

Сваке недеље ПРИЧА Мали узроци

Боби је био познати монден, или како се сад зове »Буја«. Из газдинске куће, јединац, спортиста и вечити кандидат за женидбу. И, наравно, не ради. У време када се он родио, пре једно тријестак година, његов отац је дршао једну малу радњицу а крстио га је први комшија, Јоца Јорганица. У то већ заборављено време име Божидар било је врло лепо и модерно, али онда када је Боби постао младић, а његов тата, већ био трули газда и зеленаш, ово је име већ изашло из моде и постало јако бофл. Зато се он прекрстио у Бобоби, па се тако и потписивао. Сад је и за обавезан рад регрутован као Боби.

Елем, тај исти Боби данас није више богат. Његов тата Мита изгубио је све своје имање на неким великим банкарским шпекулацијама некако пред сам рат, а Боби је постао мали чиновник у једноме надлештву. И ово је место једва добио и то протекцијом. Јер осим неколико разреда гимназије, које је једва свршио, он није ништа учио а још мање знао. Тако га је затекао и овај рат. Али ако му није остало имање и приходи, остале су му навике. Сачувао је гардеробу и старо друштво. И, ето, баш сада, када није био много интересантан, он се залуби у Бебу, најбољу београдску миражџику и чувену лепотицу. Она је одговарала на ту љубав, па се чак и заручише. Ту почиње ова прича.

— Ало, Боби, данас у три код Албаније. Идемо на плажу, — цвркулала је Беба на телефону.

— У реду срце, одговори Боби, и одмах после ручка, само у кошуљи и сандалама, пође од

куће. Беба је била тачна па чак ухватише и трамвај. Оно парче од Господарске механе до Чукарице превалише пешице и већ у четири сата зелени таласи Саве расхлађивали су њихова врела и млада тела. Возили су се чамцем, пливали, скакали у воду, прскали се и радили све оно што је облигатна дужност београдске омладине кад је на плажи.

— Ја одох да пливам мало уз воду, а ти се, Бебо, сунчај — рече Боби и отплива. Чекала је Беба, па од дуга времена приђе у једно друштво младића који су на Ади пекли пурењаче. И, да видиш, ово мезе одлично је пријало и њеним господским устима. У томе се појави и Боби, који осети жаоку љубоморе чим виде Бебу у друштву других младића, зато за инат не хтеде да им се придружи већ отплива низ воду међу неке своје познанице из канцеларије са којима се живо забављао играјући ватер-пола. У томе је већ падао мрак и Беба, која је такође била љута што је Боби био непажљив и оставио је саму, већ се била обукла и спремила да пође кући, али јој било жао да иде сама па се поче освртати на све стране и тражити Бобија. Најзад га угледа како се брчка на средини Саве.

— Хало, Боби, хоћемо ли кући? викну она.

— Не могу, душо, десило ми се један малер. Морам да чекам да се смрдне. Сачекај ме...

Беба је била уверена да је Боби заказао неки рандеву за измишља разлоге да се што дуже задржи на Сави, зато дуну и оде без збогом чврсто решена да казни Бобија због ове непажње. Али кад је одмакла од Саве и прошла испод подвожњача њој

би жао да се враћа сама па одлучи да на трамвајској станици сачека Бобија.

А овај је заиста био у малеру. Од оноликог бацакања по води, гњурања, играња ватер-пола, мему се неосетно спале гаћице па није смео онако го да изађе на обалу док се добро не смрдне. А са друге стране није смео да то гласно викне прво воде Беби, јер ако би чули остали купачи скупили би се ко на чудо, а то његова сујета није могла да дозволи. Заиста је сачекао мрак па се онда обукла и јако нервозан и незадовољан пошао кући, кад му се успут придружи његова колегиница Цаца, један матури крокодил, који саме у мраку изгледа лепо. у Канцеларији су је звали »фластер« због тога што је била мајстор да се утрапи у друштво. Кад виде Бобија, она измисли да се убола на шкољку па ухвати Бобија испод руке. Овај није имао куд и тако догураше до трамваја, а Беба, која је из прикрајка чекала Бобија, када виде како он води једну другу испод руке, смо брзичу у плач и изгуби се у мрак да је Боби не види. Наравно да сутра Боби није могао да увери Бебу да му се заиста десило малер. Она одлучи да прекине са неверником и тако се још једном у пракси показало да мали узроци често доносе велике последице. Зато је и наш монден Боби изгубио прилику да се богато ожени, па и данас тавори своје дане као мали чиновник, док госпођица Цаца плива у радости што јој лепи Боби прави друштво у шатњи и у биоскопу.

ЗА МУШКУ и ЖЕНСКУ ДЕЦУ

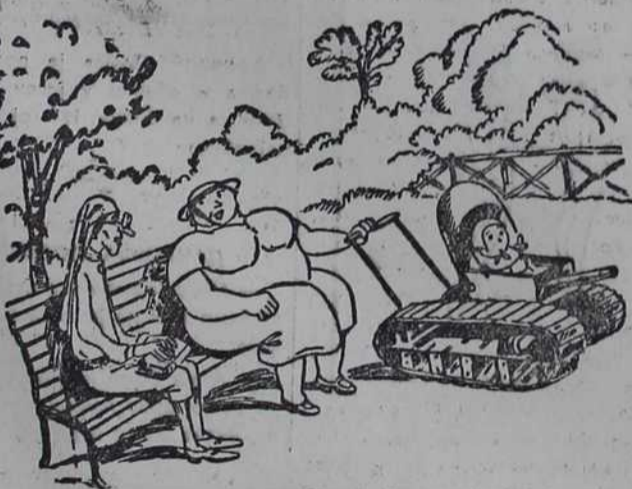
ОД 5 ДО 45 ГОДИНА

Тисто малог Јовице

Досло ми да се убијем због сваста
 су похваљени моји лажници. све сам
 желели да мене добују не само
 већ сам се ухватио наговиса а кад по-
 саво сам тике на истојетна. јос да не
 меца будне потајна штата се наметну
 због оне моју лажовину ка ме за на-
 зну одвоје под штата киме која ме
 професионал и не да да макетом она
 каже да је поз мене похваљена нлв на
 оне да убије бота у тилу ако макнет
 због штата каже да сам мота мажесања
 која лажова по богласу и сви је зн-
 ару по као ту талу зато ми меца
 збогем ми на тлазу ни у буюкото
 већу молам да грим и будам ал сам
 дој се за добити Осветије она има
 нешто измесао с цика тасу пензиона
 а ја сам дој казо да сам видио тасу с
 рејну младу женку и кафану и она та
 батела и најурила као плуви куку
 оне да ме лажим и обложим а
 тлајне дину битанто маатла а сад
 дој киме сто је најурила тасу ми до
 лажовата да х зове а ја само се лажим
 и жедан сад сам смислио да дој кон-
 јудим лажине да је измишљам тасу а
 она да плати нешто у потову и
 ја ме дусто на тлазу и буюкото
 само нецу одмо. док не добло не маша
 и не цимим јел баве су потаме та
 мола добло да се дресима целка кане-
 кесе од блекотитта видо мије зимиу
 тлајна коу је тазила на је сад доблиа
 већу а ја је дилалл пототине видо
 ја сам бае хедо на вас очато и нис-
 ам виаф поту; мола да је цела на влаи
 она ми каже киме буре похваљено
 неумес нос да обмесе а све се таслас у
 тлају савали ал мије ми коу до насва
 ми је тлајка добло је сто се и тлакав
 а ја мо казо штати и она да сад
 тлајти да ме да је бие, углавном сам
 замесајо ствалам и сад је да биде сва-
 ета а цим се потлави наламбул за чу
 да уратим лажине и отети чу да се
 најурилалл

Бас Јовице

Ратна генерација

— Чиме га храните!
— Са нитроглицерином.

БРАЧНА ПОСЛА

— Ви волите псе! Па то је диано. Значи да ћете се са мном изврсно слагати.

Из Средњеј века

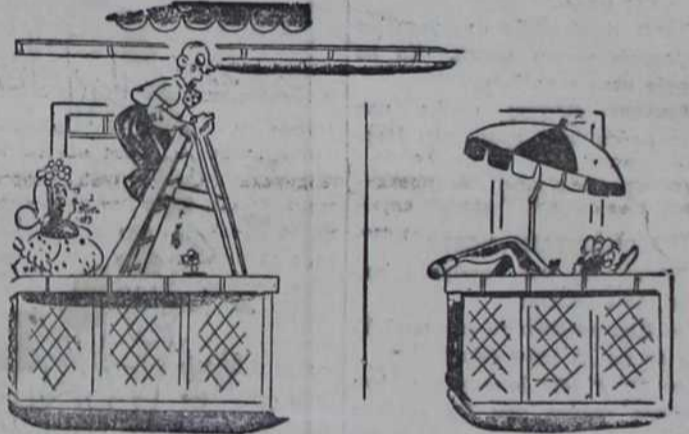
Витез Поз-Венто уђе у чувену
 крчму »Код очерупаног мачка«:
 — Хеј крчмару пасији сине!
 Крчмар дотрча одмах и изне-
 се пред госта своја најбоља јела
 и послужи га Бургундским вином.
 На крају витез Поз-Венто, задо-
 вољно се протегну и викну:
 — Хеј крчмару, пасји сине, о-
 стај ми збогом!
 — Да останем збогом? упита
 зачуђено крчмар.
 — Али Ваша Висост неће напу-
 стити ово место док не исплати
 што је појео и попио.
 Витез Поз-Венто скочи сав зе-
 лен од беса:
 — Само ћемо се овим мојим
 мачем обрачунати, плану истргав-
 ши мач из корица.
 — Да обрачунам овим Вашим
 мачем, Висости, рече крчмар. У
 реду, пристајем.
 И истргнувши оружје из вите-
 зове руке, врхом изрза на дрве-
 ном столу неке бројеве.
 — Ево, рече крчмар осмехују-
 ћи се: кајгана са сланином 3 гро-
 ша, печено јаре два талира, че-
 тири врча вина 7 талира. Све у-
 купно 9 талира и три гроша.
 Витез де Поз-Венто обори гла-
 ву, исплати рачун и изађе.

Неспоразум

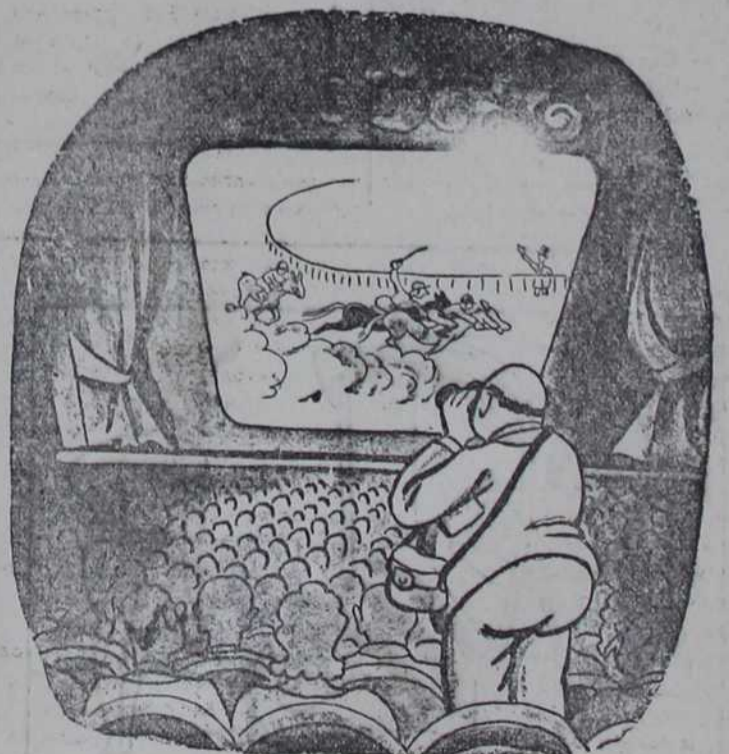
— Ох, драга моја, ја уливам много поштовања људима. У моме присуству сви они оборе очи.

КИБИЦЕР

— Знам, драго срце моје, све мислим да нешто није у реду са нашим сунцобраном на балкону. Морам још једном да дођо погледам.

Моћ навике

Стадни посетилац трка у биоскопу

Бодљикави лексикон

- Пицама — тоалета сноба.
- Разум — громобран искушења
- Улица — оживљак на лицу зе-мље.
- Шунка — балсамовано прасе.
- Роман — Истинити догађај кад га исприча неки лажливац.
- Лаж — Закрпа која је потребна да би се поправила пробуше-на лопта љубави.
- Јаје — кокошка на полазној ста-ници.
- Будала — човек кад смакне ма-ску.
- Вентилатор — полудела лепеза.
- Купаћи костим — Узмите једно комплетно одело. Одузмите ово-ме пар панталона, један жакет и један прслук: добићете купаћи костим.
- Абракадабра — чаробна реч којом су се у некадашње време, отварала сва врата. Сада је заме-њена са »Пет кила масти«...
- Шинтер — неуспела копија а-мериканског каубоја.

ЖИВЉИ

Б е е т и ч

И У РАЈУ ЈЕ ПЕД

НАША ПОШТА

Лондонцима: Пошто сте избрисани са списка сад треба пожурити да се негде зачислите.

Кибичеру: Заиста кибичовање није много ризично, али када се игра сврши није сигурна «ретенација».

«Сиротињској мајци»: Од тебе је и сувише што си од зарађеног милиона дао просјаку динар. Тиме си обезбедио место у рају.

Бралету: Пуна је корпа твојих сочиненија зато мало паузирај или бар усрећи друге.

Вицкостом: Твоји вицјеви нису ни мало вицкasti али су зато много безобразни. Ово је шалви лист за народ а не ђачки лист, зато нас мани.

Зету: И женидба из утицајне породице нешто вреди. Ко не верује нека пита Божу.

Ракици: Мартин прође цео свет па се опет врати као Мартин.

ДИСКРЕТАН ЧОВЕК

Разговарају два глумца о једном свом колеги:

— Шта мислиш ти о њему? Уме ли он да чува тајну?

— О, у том је поуздан. Још прошле године сам му узајмио две стотине динара, и замисли, никад о том ни једну реч не помиње.

ИЗЛЕЧЕН

— Шта кажете господине докторе?

— Кажем да вам нисам више потребан, сад већ добро чујете!

— А?

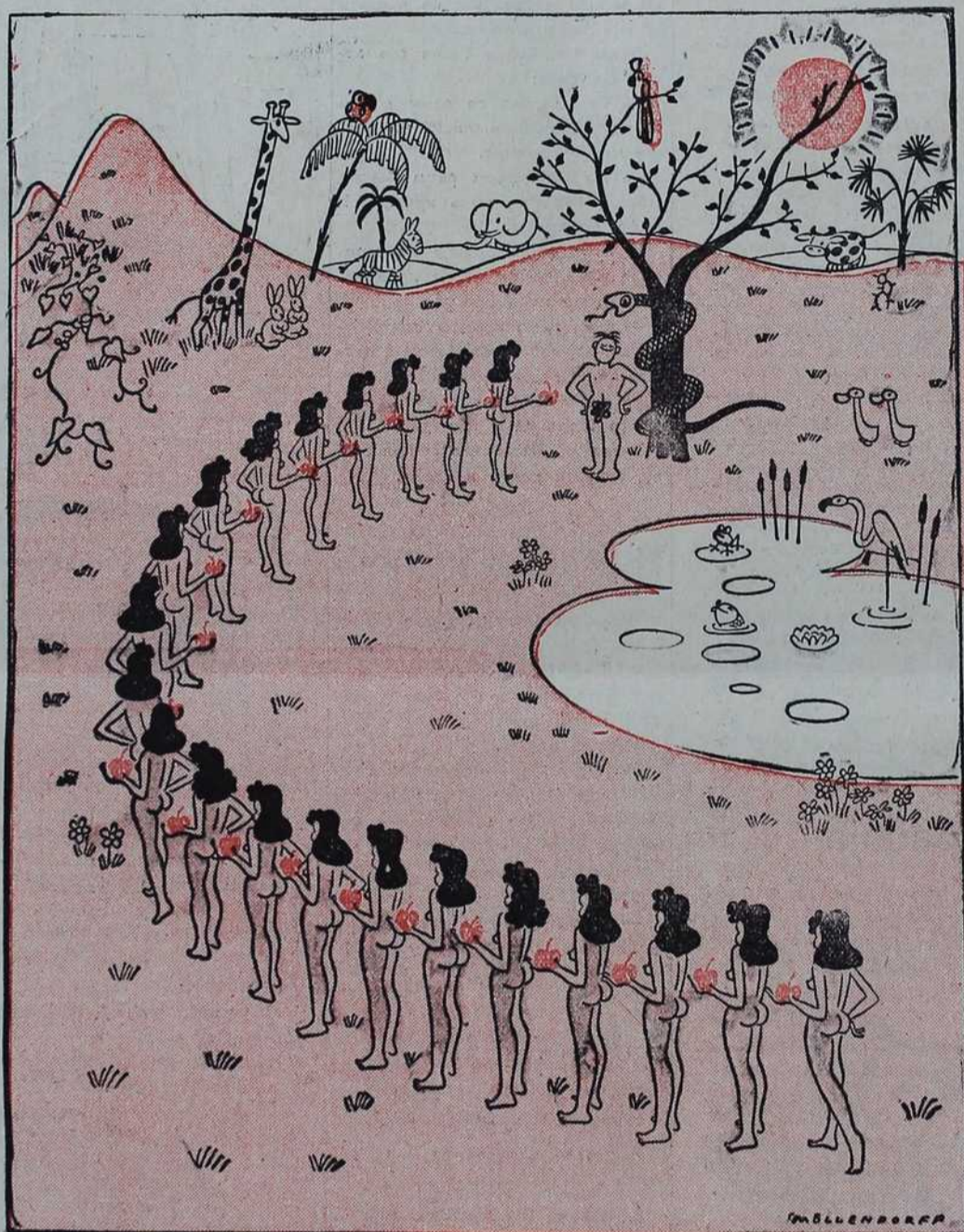
— Сад већ добро чујете.

— Чујем боље, јесте. Шта сам дужан?

— Двеста динара.

— Само триста?

— Да.

ТЕТКА РОЈКА Одровара

Смиљани: Доцкан си се сетила да се сунчаш због тена јер, ето, лето прође. Што се тиче тена поцрнећеш и без плажа.

Лели: Удаја је као пецања. Многи тргну на удицу, поједу мамац, али се не ухвате.

Боби: Крем за посну кожу прави Дорословац али даје само сталним муштеријама зато употребите домаћи лек: Свако вече намазати лице са свежим парадајзом. То до душе не даје мести али освежава.

Мици: Немој се ослањати на љубавне напитке већ гледај да се венчаш док се не попишмани јер данас се тешко ко усуђује да скочи у ћуп.

Радици: Када си сама ишла на Аду са њим, сада сама трљај главу јер после кише јапунце не треба.

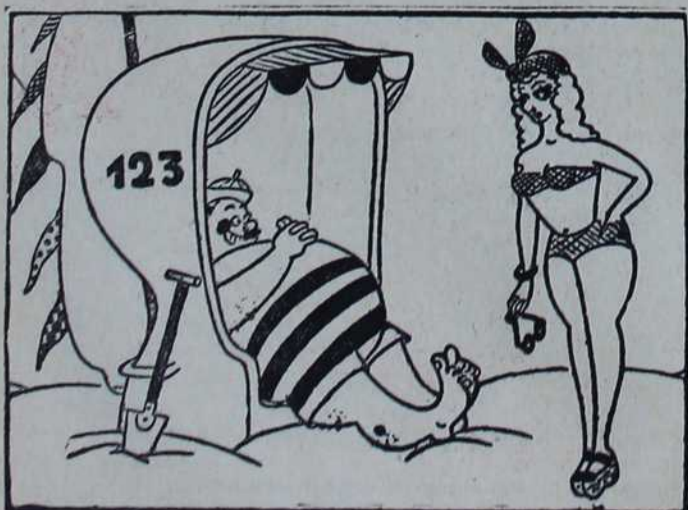
Булки: Неверан муж није несрећа већ благодет пошто је стално у улози кривца. Треба само искористити ситуацију.

Анцици: Љубав је пролетња билка и обично у јесен вене. Зато се не брине. И твој је случај обичан.

ДАНАШЊА ПОСЛУГА

— Ми са нашом служавком поступамо као да је нека наша рођака.

— А ми боме не. Ми смо према нашој врло пажљиви и љубазни, иначе може и да нас напусти.

— Зашто сте данас тако затворени, госпођице Верал

— Драга мајко, смем ли да доведем вереника!

«Незнам да читам али знам где треба да идем!»